

Sygn. akt SD 54/14

ORZECZENIE

SĄD DYSCYPLINARNY KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Danuta Mochol-Gumowska

Sędzia - doradca podatkowy Jacek Matarewicz

Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Nikończyk

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Katarzyny Feldo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2015 roku sprawy
z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych
o ukaranie numer wpisu obwinionego o czyn:

- polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 06.10.2014 r. doradca podatkowy uzyskał 17 punktów na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012,

- co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 i art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

orzeka

uznać obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu tj. naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki i wymierza mu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 2 karę dyscyplinarną nagany

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny wnioskiem o ukaranie z dnia 13 października 2014 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu , Obwinionego o czyn polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie odpowiadającym tematyce egzaminu na doradcę podatkowego w okresie rozliczeniowym 2011/2012 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, gdzie na dzień 06.10.2014 r. doradca podatkowy uzyskał 17 punktów na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2011/2012, co stanowi naruszenie przepisów art. 36 pkt. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Na rozprawie Rzecznik Dyscyplinarny podniósł, że Obwiniony w kolejnym okresie rozliczeniowym 2013-2014 oraz w 2015 r. nie uzyskał żadnych punktów, a przynajmniej mimo takiego obowiązku nie zgłosił okoliczności uzasadniających ich przyznanie.

Sam Obwiniony wskazał, że realizuje on nałożony na niego obowiązek kształtując się samodzielnie i samodzielnie udoskonalając swój warsztat pracy. Podkreślił, że obowiązujące przepisy pozwalają doradcy podatkowemu wybrać jedną z form podnoszenia kwalifikacji zawodowych (art. 11d ust. 2 Zasad Etyki) oraz iż zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego Izba Karna z dnia 6.11.2014 r. SDI 32/14 nie ma podstaw do sankcjonowania zaniechań doradcy podatkowego polegających na nieuzyskaniu odpowiedniej liczby punktów z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych ustalonych według taryfikatora określonego przez samorząd (art. 11e ust. 2 i 3 Zasad Etyki). Stwierdził, że u doradców podatkowych podobnie jak u radców prawnych obowiązek doskonalenia zawodowego i podnoszenia kwalifikacji nie ma umocowania ustawowego a wynika jedynie ze Zbioru Zasad Etyki.

W ocenie Sądu samokształcenie przez Obwinionego, mając na uwadze dokumenty przedstawione w postępowaniu wyjaśniającym nie daje oczekiwanych rezultatów i potwierdza, że słusznie ustawodawca nałożył na samorząd zawodowy obowiązek kontroli podnoszenia kwalifikacji przez jego członków. Przykładowo skargi do sądu administracyjnego z dnia 16.01.2015 r. oraz z dnia 6.02.2015, w których Obwiniony wnosi w pierwszej kolejności wyłącznie o umorzenie postępowania w całości (domyślnie sądowno-administracyjnego bowiem inne się w tym momencie nie toczy) zaś wniosek ten jest sprzeczny z celem wnoszenia skargi i jako taki nie jest przewidziany w art. 145 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 poz. 270 ze zm.).

Artykuł 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorzady zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytych wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Doradca podatkowy w zakresie swoich uprawnień, działa, jako osoba zaufania publicznego, korzystając z ochrony przysługującej funkcjonariuszom publicznym. Doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych (art. 47 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996 r.) Z przynależności do samorządu zawodowego wynika min. obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, który wyrażony został w art. 36 pkt. 2 ww. ustawy . Ponadto zgodnie z uchwałą 750/2010 z dnia 8 grudnia 2010 r. (zmienioną uchwałą 32/2011 z dnia 11 lutego 2014 r.) KRDP, ustaliła zasady stałego podnoszenia kwalifikacji doradcy podatkowego oraz wprowadziła tryb punktacji, oceniający spełnienie

przedmiotowego obowiązku. Doradca podatkowy, wykonujący obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu czyli 8 punktów. Z tego też powodu Sąd zdecydował o zmianie/rozszerzeniu kwalifikacji czynu nie wychodząc poza granice wniosku o ukaranie, dodając - obok art. 36 pkt. 2 - naruszenie art. 36 pkt. 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust. 2 art. 11d ust. 1 i art. 11 e ust. 2 i 3.

Przywołany przez Obwinionego wyrok Sądu Najwyższego Izba Karna SDI 32/14 nie może mieć odniesienia do jego sytuacji w zakresie wywiązywania się z obowiązków doradcy podatkowego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym: „Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną: 1) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem, oraz 2) za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Karami dyscyplinarnymi są: upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3, lub pozbawienie prawa wykonywania zawodu”.

Dokonując oceny czynu Obwinionego Sąd kierował się następującymi przestankami: celami utworzenia zawodu doradcy podatkowego oraz celem ustanowienia obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Gradację obowiązków doradcy potwierdza art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym stanowiąc, że: „Doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności:

- 1) postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej,
- 2) stale podnosić swoje kwalifikacje,
- 3) regularnie opłacać składkę członkowską”.

Ocena, iż podnoszenie kwalifikacji zawodowych jest czynem podlegającym najwyższej karze dyscyplinarnej byłaby nieuzasadniona, ponieważ oznaczałoby to stawianie tego czynu na równi z czynami naruszającymi w sposób rażący interes klientów doradcy. W ocenie Sądu takie zrównanie oceny czynów zabronionych byłoby niewłaściwe.

Postępowanie dowiodło jednak, że doradca podatkowy naruszył przepisy ustawy o doradztwie podatkowym oraz Zasady Etyki doradców podatkowych. Sąd nie podważa oświadczenia Obwinionego, iż podnosi on swoje kwalifikacje poprzez samokształcenie, co w sytuacji gdy prawo podatkowe jest zmieniane kilkanaście razy w roku często zakres tych zmian jest ogromny, jest po prostu koniecznością ponieważ obowiązkowe 32 godziny odbytych szkoleń w ciągu 2 lat nie wystarczą aby być „na bieżąco” z prawem podatkowym. Jednakże obowiązkiem doradcy podatkowego jest zgodnie z art. 11e ust. 2 i 3 uzyskanie 32 punktów za m. in. udział w szkoleniach, przeprowadzanie szkoleń, publikacje, studia. Poszczególne działania mają przypisaną wagę punktową. Obowiązek ten wynika wprost z zasad etyki uchwalonych przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych na podstawie delegacji ustawowej wyrażonej wprost w art.51 ust. 1 pkt 8 lit. c. Tak więc nie budzi wątpliwości konieczność takiego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych, które w efekcie pozwoli im wylegitymować się uzyskanymi w jego wyniku punktami.

Jeśli chodzi o przywołany, bez podania konkretów, wyrok Sądu Najwyższego Izba Karna SDI 32/14 dotyczący odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych, to zdaniem składu orzekającego w niniejszej sprawie, nie ma on zastosowania w sprawach dotyczących doradców podatkowych ponieważ odmiennie niż u radców prawnych odpowiedzialność dyscyplinarna za naruszanie zasad etyki wynika wprost z ustawy o doradztwie podatkowym (art.51 ust.1 pkt 8 lit. k).

Pomimo tego, że Obwiniony w okresie 2011/2012 był objęty obowiązkiem podnoszenia kwalifikacji zawodowych, nie wywiązywał się z tego obowiązku. W kolejnych okresach rozliczeniowych nie uzyskał ani jednego punktu a

jego postawa i interpretacja przepisów prawa dotyczących zarzucanego czynu zasługuje na szczególne potępienie i karę surowszą niż wnosił Rzecznik.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie

- 1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
- 2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*